

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/91/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513200643
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2013:8513200643.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudcom JUDr. Erikom Uhlárom v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., IČO: 31335004, Bratislava, Bajkalská 30, proti žalovaným 1. Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, B. C., R. XXXX/XXA, 2. B. Q., nar. XX.X.XXXX, B. C., R. XXXX/XXA, 3. Z. F., nar. XX.X.XXXX, B. C., R. XXXX/X, o zaplatenie 9.337,88 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1., 2. a 3. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 8.774,73 eur, úrok z omeškania vo výške 7,70 % ročne zo sumy 8.774,73 eur za obdobie od 22.1.2013 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 560,- eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.2.2013 domáhal voči žalovaným spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 9.337,88 eur, úroku z omeškania vo výške 7,70 % ročne zo sumy 9.310,38 eur za obdobie od 1.2.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania, a to s poukazom na to, že v súlade so zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 30.9.2005 (ďalej tiež iba „Zmluva“) žalovaným v 1. a 2. rade poskytol mimoriadny medziúver vo výške 16.596,96 eur, títo si však neplnili zmluvné povinnosti, v poskytnutej lehote nedoplatili dlžné splátky. Ďalej poukázal na to, že z dôvodu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti žalovanými v 1. a 2. rade omeškaním v splácaní odstúpil žalobca listom z 18.12.2012 od Zmluvy a vyzval žalovaných v 1. a 2. rade na okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov v 7-dňovej lehote. Žalovanému v 3. rade odstúpenie zaslal na vedomie listom z 18.12.2012 s upozornením, že ak žalovaní v 1. a 2. rade nezaplatia celý dlh v stanovenej lehote, bude žalobca nútený pristúpiť k vymáhaniu pohľadávky aj voči žalovanému v 3. rade, ak ju nesplatí v primeranej lehote po uplynutí doby poskytnutej žalovaným v 1. a 2. rade na plnenie. Uviedol, že žalovaní v 1. a 2. rade finančné prostriedky v danej lehote nevrátili, rovnako žalovaný v 3. rade nespĺnil svoju povinnosť z ručenia. Na pojednávanie nariadené na deň 6.6.2013 sa žalobca nedostavil, o jeho odročenie nežiadal, preto súd podľa § 101 ods. 2 prejednal vec v jeho neprítomnosti. -X- XC/XX/XXXX

Žalovaní v 1. a 3. rade sa k veci samej nijako nevyjadrili, na pojednávanie nariadené na deň 6.6.2013 sa nedostavili, o jeho odročenie nežiadali, preto súd podľa § 101 ods. 2 prejednal vec v ich neprítomnosti.

Žalovaná v 2. rade vyjadrením doručeným súdu 7.5.2013 uviedla, že si je vedomá a uznáva dlh voči žalobcovi (pozn. jej uznanie dlhu súd neakceptoval z nižšie uvedených dôvodov, pre ktoré bola žaloba čiastočne zamietnutá), poukázala na to, že sa nechce vyhovárať a vie, že zo zmluvy vyplývajú určité povinnosti, ktoré s manželom neúmyselne nedodrжали, ale posledný rok bol pre nich hektický, obaja mali

zdravotné problémy a tým im vznikli aj finančné ťažkosti. Na pojednávanie nariadené na deň 6.6.2013 sa nedostavila, o jeho odročenie nežiadala, preto súd podľa § 101 ods. 2 prejednal vec v jej neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu podanej žaloby, zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 30.9.2005 vrátane splnomocnenia žalovaného v 3. rade na podpis Zmluvy za jeho osobu ako ručiteľa zo 16.9.2005, odstúpenia od zmluvy z 18.12.2012 adresovaného žalovanému v 1. rade a kópie vrátenej zásielky žalobcovi, odstúpenia od zmluvy z 18.12.2012 adresovaného žalovanej v 2. rade a kópie súvisiacej doručky, oznámenia o odstúpení od zmluvy zo dňa 18.12.2012 adresovaného žalovanému v 3. rade a kópie súvisiacej doručky, k žalobe pripojených všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, výpisu žalobcu z obchodného registra pripojeného k žalobe, informatívneho výpisu žalobcu z obchodného registra z 20.2.2013, podania žalobcu doručeného súdu 27.3.2013 a k nemu pripojených výpisu z účtu odstúpeného stavebného úveru a výpisu z účtu konta medziúveru (ďalej tiež spolu aj iba „špecifikácia pohľadávky“), podania žalobcu doručeného súdu 24.4.2013, vyjadrenia žalovanej v 2. rade doručeného súdu 7.5.2013, podania žalovaného v 1. rade doručeného súdu 30.5.2013, podania žalovanej v 2. rade doručeného súdu 30.5.2013, podania žalovaného v 3. rade doručeného súdu 30.5.2013, podania žalobcu zo dňa 3.6.2013, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Dňa 30.9.2005 uzavreli žalobca ako veriteľ a žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere (ďalej tiež iba „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalobca uvedeným žalovaným pod č. 2749680 5 02 mimoriadny medziúver vo výške 500.000,- Sk, t.j. 16.596,96 eur, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj „Všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení“ sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver pod č. 2749680 8 01 vo výške cca 300.000,- Sk (9.958,18 eur) - presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu medzi cieľovou sumou a nasporenou sumou pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení - čl. I. bod 1. Zmluvy. Z poskytnutého mimoriadneho medziúveru sa žalovaní v 1. a 2. rade zaviazali splácať do doby pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení úroky vo výške 2.705,- Sk, t.j. 89,79 eur, mesačne vždy do 15.-teho dňa mesiaca a do nasporenia 40 % cieľovej sumy vkladat' na účet zmluvy o stavebnom sporení mesačné vklady po 2.500,- Sk, t.j. 82,98 eur (čl. II. Zmluvy), pričom nasporená suma na účte zmluvy o stavebnom sporení mala byť zábezpekou medziúveru (čl. III. bod 2. zmluvy). Poplatok za spracovanie medziúveru bol dohodnutý vo výške 3.000,- Sk, t.j. 99,58 eur. Zároveň v zmysle čl. II. zmluvy bol určený poplatok za vydanie biankozmenky žalovanými v 1. a 2. rade žalobcovi vo výške 500,- Sk, t.j. 16,60 eur. Uvedené poplatky boli zaúčtované pri prvej výplati medziúveru. Prvý poplatok za vedenie účtu mimoriadneho medziúveru bol dohodnutý v sume 400,- Sk, t.j. 13,28 eur, v ďalšom mali

-X- XC/XX/XXXX

byť podľa čl. II. Zmluvy uvedené poplatky vyrubované ročne podľa sadzovníka poplatkov platného pre príslušný rok. Výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru bola dohodnutá 6,49 % ročne. Stavebný úver sa žalovaní v 1. a 2. rade zaviazali splácať vrátane úrokov 4,70 % ročne mesačnými splátkami po 4.375,- Sk, t.j. 145,22 eur (čl. II. Zmluvy, časť stavebný úver). Podľa čl. VI. bodu 3. Zmluvy v prípade omeškania žalovaných v 1. a 2. rade s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace bol žalobca ako veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti, pričom podľa bodu 4. čl. VI. Zmluvy v takom prípade mal mať žalobca právo účtovať pri stavebnom úvere 3 % ročne úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu, a to rovnako aj po odstúpení od Zmluvy v zmysle čl. VII. bod 8. Zmluvy (a to z nezaplatenej istiny, úrokov a poplatkov - čl. VII. bod 10. Zmluvy), preto sa v konaní domáhal zaplatenia úroku z omeškania vo výške 7,70 % ročne. Žalovaný v 3. rade ako ručiteľ prevzal voči žalobcovi záväzok uspokojiť pohľadávku, ak by ju neuspokojili žalovaní v 1. a 2. rade.

Dňa 28.2.2011 žalobca na účet stavebného úveru preúčtoval zostatok medziúveru (položka „MÚ preúčtovanie zostatku“ vo výpise z účtu odstúpeného stavebného úveru) vo výške 992,82 eur (ktorá suma predstavuje rozdiel medzi sumou 17.589,78 eur v položke výpisu z účtu konta medziúveru „vyrovnanie MU - pridelenie“ a sumou poskytnutého medziúveru 16.596,96 eur) a v uvedený deň došlo k vyrovnaniu medziúveru - zmene na stavebný úver vo výške 9.615,12 eur (položka vo výpise z účtu odstúpeného stavebného úveru „vyrovnanie MU - úver“).

Listom zo dňa 18.12.2012 žalobca odstúpil od Zmluvy s poukazom na ustanovenia čl. VI. a VII. Zmluvy a údajné omeškania žalovaných v 1. a 2. rade na účte stavebného úveru s viac ako dvomi splátkami a vyzval žalovaných v 1. a 2. rade na okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov - v ďalšom texte odstúpenia od Zmluvy konkretizoval lehotu na zaplatenie dlžnej sumy (podľa jeho výpočtu k 18.12.2012 vo výške 9.274,91 eur) do 7 dní od doručenia uvedeného listu. Odstúpenie od zmluvy bolo žalovanej v 2. rade doručené 3.1.2013, žalovanému v 1. rade v zmysle fikcie doručenie podľa článku VII. bodu 7 vety druhej Zmluvy uplynutím úložnej doby príslušnej zásielky na pošte - teda dňa 14.1.2013. Žalovanému v 3. rade bolo oznámenie o odstúpení od zmluvy podaním zo dňa 18.12.2012 doručené 12.1.2013. Lehota na splnenie peňažného záväzku v zmysle uvedeného v súvislosti s odstúpením od zmluvy uplynula žalovaným v 1. a 2. rade dňom 21.1.2013, pričom žalobca požadoval úrok z omeškania už od 18.1.2013

Podľa žalobcom predloženého výpisu z účtu odstúpeného stavebného úveru mala dlžná suma k 18.12.2012 predstavovať 9.274,91 eur, ktorú za obdobie od 18.12.2012 do 17.1.2013 (vrátane) dohodnutou sadzbu úroku z úveru vo výške 4,70 % (v príslušnom výpise položky „úrok medziobdobie“), kde tento úrok za uvedené obdobie v celkovej výške 34,48 eur zahrnul v podanej žalobe do celej žalovanej sumy, ako aj poplatok za vedenie účtu 0,99 eur vyúčtovaný 1.1.2013. Rovnako v rámci celej žalovanej sumy uplatnil sumu úroku z omeškania za obdobie od 18.1.2013 do 31.1.2013 vo výške spolu 27,50 eur, pričom v percentuálnom vyjadrení požadoval úrok z omeškania až od 1.2.2013, a to v sadzbe 7,70 % ročne zo sumy 9.310,38 eur (dlh k 18.12.2012 plus úroky za medziobdobie plus poplatok za vedenie účtu z 1.1.2013).

-X- XC/XX/XXXX

Z predloženej špecifikácie pohľadávky (výpis z účtu odstúpeného stavebného úveru ako aj výpis z účtu konta medziúveru) vyplýva, že žalobcom ustálený dlh k 18.12.2012, t.j. 9.274,91 eur, resp. aj celková dlžná suma k 31.1.2013, t.j. 9.337,88 eur, boli v uvedených výškach ustálené aj vďaka započítavaniu poplatkov za upomienky (za 1. upomienky, za 2. upomienky, za predžalobné upomienky), ktoré účtoval na ťarchu žalovaných, rovnako aj vďaka zaúčtovaniu sumy 16,60 eur pri výplate medziúveru ako poplatku za zmenku, vďaka účtovaniu poplatkov za vedenie účtu nad výslovne v Zmluve dohodnutú výšku 13,28 eur pri prvom takom poplatku (viď poplatky v špecifikácii pohľadávky pod dátumami vzniku obratu 1.1.2008, 2.1.2009, 1.1.2010, 1.1.2011 - tu dokonca až vo výške 25,- eur), ako aj vďaka „započítaniu pohľadávky“ (na ťarchu dlžníkov) - dátum vzniku obratu 26.3.2009 - vo výške 31,73 eur. Nárok na uvedené poplatky súdu nijako nepreukázal (predložením upomienok, dokladov o ich doručení - resp. čo i len zaslaní dlžníkom, predložením zmenky, predložením sadzobníkov poplatkov, odôvodnením o zápočet akej pohľadávky to dňa 26.3.2009 išlo a pod.) a to napriek jeho opakovanému poučeniu v tomto konaní podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (v uznesení č.k. 1C/91/2013-33 z 12.4.2013 a na pojednávaní 6.6.2013, ktorého sa z výlučne jeho subjektívnych dôvodov nezúčastnil).

V priebehu konania nebolo preukázané, že by zo žalovanej sumy a žalobou požadovaného príslušenstva bolo žalovanými v 1. a 2. rade ako dlžníkmi, prípadne žalovaným v 3. rade ako ručiteľom, žalobcovi niečo zaplatené.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Vzhľadom na obsah žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade uzavretej zmluvy a jej formu, ako aj poznatky súdu v tomto smere z jeho rozhodovacej činnosti v obdobných veciach, je Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia zmluvou spotrebiteľskou. Zmluva o úvere je ako osobitný zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku. Použitie Obchodného zákonníka (ďalej tiež iba „OBZ“) vyplýva z povahy úverovej zmluvy ako tzv. absolútneho obchodnozväzkového vzťahu, pričom však vzhľadom na vyššie citované ustanovenie § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. a povahu a postavenie zmluvných strán, ktoré Zmluvu uzavreli (kde z obsahu Zmluvy nijako nevyplýva, že by ju žalovaní v 1. a 2. rade uzatvárali v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti - § 52ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia

Zmluvy) je potrebné v danom prípade aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej tiež iba „OZ“) týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv.

Podľa § 497 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

-X- XC/XX/XXXX

Podľa § 502 ods. 1 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1, ods. 2, ods. 3 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 506 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase odstúpenia od Zmluvy), ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 303 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 304 ods. 2 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), ručením možno zabezpečiť aj záväzok, ktorý vznikne v budúcnosti alebo ktorého vznik závisí od splnenia podmienky.

-X- XC/XX/XXXX

Podľa § 306 ods. 1 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

Podľa § 311 ods. 1 OBZ, ručenie zaniká zánikom záväzku, ktorý ručenie zabezpečuje.

Podľa § 365 OBZ (v znení platnom a účinnom k 22.1.2013), dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods.1 OBZ (v znení platnom a účinnom k 22.1.2013), ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania, s použitím vyššie citovaných zákonných ustanovení, dospel k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovaným v 1. a 2. rade poskytol žalobca tzv. medziúver vo výške 16.596,96 eur, „zmenu“ tohto medziúveru na stavebný úver (28.2.2011) vo výške 9.615,12 eur, povinnosť žalovaných splácať stavebný úver (vrátane 4,70 % ročného úroku) splátkami po 145,22 eur mesačne, odstúpenie žalobcu od Zmluvy a vyzvanie žalovaných v 1. a 2. rade na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov. Súd mal tiež preukázané, že žalovaný v 3. rade prevzal ručiteľský záväzok za splnenie pohľadávok žalobcu voči žalovaným v 1. a 2. rade podľa uzavretej Zmluvy.

Súd však nemohol vyhovieť žalobe v celom rozsahu, a to z nasledujúcich dôvodov:

V prvom rade súd preskúmal oprávnenosť žalobcom požadovanej sumy 9.337,88 eur. Vo vzťahu k tomu bolo potrebné preskúmať osobitne dôvodnosť a oprávnenosť účtovania jednotlivých položiek na ťarchu žalovaných v 1. a 2. rade podľa výpisu z účtu konta medziúveru. Z uvedeného výpisu vyplýva, že žalobca účtoval žalovaným množstvo poplatkov za upomienky (1.-vé, 2.-hé, predžalobné) a aj na ne započítaval úhrady vykonávané žalovanými v 1. a 2. rade. Žalobca v celom konaní, napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p., nepreukázal oprávnenosť účtovania daných poplatkov (nepredložil sadzobník poplatkov, nepredložil jedinou upomienku s dokladom o jej doručovaní a doručení - či už riadnom alebo v zmysle zmluvných fikcií doručenia). Rovnako súd čo sa týka poplatkov za upomienky nemôže akceptovať „nekonečné“ opakovanie upomienok označených ako 1. upomienka, resp. 2. upomienka a predžalobná upomienka (prvá predžalobná upomienka bola vyúčtovaná už 31.5.2006, žaloba bola podaná v r. 2013), čo súd hodnotí v súvislosti

-X- XC/XX/XXXX

s následným účtovaním poplatkov za ne ako neprijateľné navyšovanie nákladov žalovaných v 1. a 2. rade a osobitne aj nedôvodné navyšovanie nákladov žalovaného v 3. rade ako ručiteľa. Taktiež podľa súdu je vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade neprijateľné účtovať poplatky za upomienky vo výške podľa rozhodnutia žalobcu v zmysle sadzobníka jeho poplatkov. Podľa súdu odôvodnené poplatky za upomienky môžu zodpovedať maximálne výške preukázateľných nákladov žalobcu s ich vyhotovením a doručovaním, čo sa už pri poplatkoch vyúčtovaných vo výške po 3,- eurá javí súdu viac než takéto náklady. Z uvedených dôvodov súd pri výpočte výšky záväzku žalovaných na tieto poplatky neprihliadal (rovnako súd z vyššie uvedených dôvodov postupoval aj v iných obdobných, už právoplatne skončených, veciach žalobcu, napr. rozsudok vo veci sp. zn. 1C/72/2012 zo dňa 30.11.2012, sp. zn. 1C/141/2011 z 12.3.2012). Z uvedených dôvodov neprihliadal súd v danej veci ani na uvedené poplatky účtované na ťarchu žalovaných v 1. a 2. rade v zmysle výpisu z účtu odstúpeného stavebného úveru.

Rovnako súd pri výpočte výšky záväzku žalovaných nemôže zohľadniť ani žalobcom žalovaným v 1. a 2. rade na ich ťarchu vyúčtovaný poplatok za zmenku vo výške 16,60 eur. Žalobca nepredložil v tomto konaní jediný dôkaz o tom, že mu zo strany dlžníkov (žalovaných v 1. alebo 2. rade) bola vystavená biankozmenka (čl. II. Zmluvy), ďalej podľa súdu dohoda o poplatku za vystavenie biankozmenky, ako

určitého zabezpečovacieho prostriedku pohľadávky žalobcu voči žalovaným v 1. a 2. rade, je vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy neplatná pre jej neprijateľnosť - podľa súdu totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaných v 1. a 2. rade ako spotrebiteľov, nakoľko je neprijateľné, aby za to, že dlžník v súvislosti s uzavretím spotrebiteľskej zmluvy vystaví veriteľovi biankozmenku, ktorá pri jej využití nepochybne zrychľuje a zjednodušuje vymoženie pohľadávky, bol dlžník povinný ešte zaplatiť aj poplatok - v danom prípade 16,60 eur.

Súd pri výpočte výšky záväzku žalovaných nemohol zohľadniť ani žalobcom dňa 26.3.2009 na ťarchu žalovaných v 1. a 2. rade vykonané „započítanie pohľadávky“ - žalobca nijako nešpecifikoval akú pohľadávku voči žalovaným započítal, nepreukázal spôsobilosť danej pohľadávky na započítanie, nepreukázal dôvodnosť takéhoto navýšenia záväzku žalovaných o dotknutú sumu 31,73 eur.

Ďalej súd neakceptoval počas splácania medziúveru žalovaným vyrubované poplatky za vedenie účtu mimoriadneho medziúveru (1.1.2008, 2.1.2009, 1.1.2010 a 1.1.2011) nad sumu 13,28 eur výslovne účastníkmi dohodnutú v Zmluve vo vzťahu k prvému takémuto poplatku. Na rozdiel od postupov v iných, už právoplatne skončených, obdobných veciach žalobcu súd v danom prípade podrobnejším preskúmaním zmluvnej podmienky v čl. II. Zmluvy - časti „Mimoriadny medziúver“ v znení „za vedenie účtu mimoriadneho medziúveru bude veriteľ vyrubovať dlžníkovi poplatok ročne podľa „Sadzobníka poplatkov“ platného pre príslušný rok“ považuje za podmienku neprijateľnú (a teda neplatnú) nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaných v 1. a 2. rade ako spotrebiteľov, nakoľko v plnej miere ponecháva určenie výšky takéhoto poplatku výlučne na (ľubo)vôli veriteľa - žalobcu, čo sa prejavilo najmä vyúčtovaním takéhoto poplatku 1.1.2011 až vo výške 25,- eur. Určovanie týchto poplatkov samotným veriteľom je akceptovateľné v prípadoch, kedy tieto boli vyúčtované žalovaným v nižšej sume ako bola výška prvého tohto poplatku dohodnutá výslovne v Zmluve (13,28 eur - viď poplatky za vedenie účtu vyúčtované v dňoch 1.1.2006, 1.1.2007), u poplatkov za vedenie
-X- XC/XX/XXXX

účtu vyúčtovaných v dňoch 1.1.2008, 2.1.2009, 1.1.2010 a 1.1.2011 však súd akceptoval iba sumy 13,28 eur zodpovedajúce výške prvého takéhoto poplatku výslovne dojednanej v Zmluve, nakoľko takýto poplatok za vedenie účtu v ďalších rokoch mohli žalovaní dôvodne predpokladať (s poukazom na dohodnutie tejto sumy poplatku za vedenie účtu v prípade prvého takého poplatku priamo v Zmluve), pričom zároveň žalobca nijako nepreukázal náležité oboznámenie žalovaných s vyššou sumou týchto poplatkov vyúčtovaných 1.1.2008, 2.1.2009, 1.1.2010 a 1.1.2011 a teda v konečnom dôsledku s navýšením záväzkov žalovaných výlučne podľa jeho rozhodnutia.

V zmysle vyššie uvedeného tak súd po prepočte položiek vo výpise z účtu konta medziúveru mal za preukázanú výšku položky „vyrovnanie MU - pridelenie“ 17.199,13 eur (nie ako je v danom výpise uvedené 17.589,78 eur).

Vzhľadom na súdom zistenú výšku uvedenej položky, mohol žalobca na účet stavebného úveru 28.2.2011 preúčtovať (viď položka vo výpise z účtu odstúpeného stavebného úveru „MÚ preúčtovanie zostatku“) zostatok (na ťarchu žalovaných v 1. a 2. rade) iba vo výške 602,17 eur (17.199,13 mínus výška medziúveru 16.596,96) a nie 992,82 eur (17.589,78 mínus výška medziúveru 16.596,96).

Stavebný úver predstavoval (podľa výpisu z účtu odstúpeného stavebného úveru) 9.615,12 eur. pripočítaním preúčtovaného zostatku medziúveru 602,17 eur tak záväzok žalovaných v 1. a 2. rade dňa 28.2.2011 voči žalobcovi predstavoval spolu 10.217,29 eur. Od uvedenej sumy súd odpočítal vklady žalovaných vykonané od 14.7.2011 do 16.11.2012 (vrátane), pripočítal k vzniknutému rozdielu vyúčtované úroky za úver (31.12.2011 a 18.12.2012) ako aj poplatok za vedenie účtu 12,- eur (1.1.2012) a už z vyššie uvedených dôvodov neprihliadal na žalobcom od 30.4.2011 do 31.5.2012 (vrátane) uplatňované poplatky za upomienky. Týmto postupom bola zistená dlžná suma žalovaných voči žalobcovi k 18.12.2012 (spísanie odstúpenia od Zmluvy) vo výške 8.739,26 eur (nie ním v príslušnom výpise uvedených 9.274,91 eur).

V žalobe v rámci istiny žalobca uplatnil aj úrok z úveru (zo stavebného úveru) v dohodnutej sadzbe 4,70 % ročne, a to za obdobie od 18.12.2012 do 17.1.2013 (v špecifikácii ako „úrok medziobdobie“) v celkovej výške 34,48 eur (pričom bol by oprávnený ho v zmysle § 503 ods. 3 vety druhej OBZ v spojení s bodom

6. článku VII. Zmluvy požadovať až do 21.1.2013, kedy mali vzhľadom na odstúpenie od Zmluvy a v ňom určenú lehotu na plnenie dlhu žalovaní uhradiť celý svoj záväzok - avšak to žalobca neučinil, ale už od 18.1.2013 žiadal úrok z omeškania, na čo však mu ešte v daný deň právo, ako je uvedené nižšie, nevzniklo). Podľa prepočtu súdu by uvedená suma aj zo súdom zistenej dlžnej sumy 8.739,26 eur ku dňu spisania odstúpenia od Zmluvy bola vyššia, preto súd v rámci týmto rozsudkom žalobcovi priznanej istiny priznal právo na zaplatenie týchto úrokov vo výške vyčíslenej žalobcom. Rovnako dňa 1.1.2013 bol vyúčtovaný (t.j. ešte pred účinnosťou odstúpenia od Zmluvy) poplatok za vedenie účtu 0,99 eur.

Celková dlžná suma tak predstavuje 8.774,73 eur (dlžná suma k 18.12.2012 vo výške 8.739,26 eur plus úroky za medziobdobie v celkovej výške 34,48 eur plus poplatok za vedenie účtu z 1.1.2013 vo výške 0,99 eur). K tomu treba ešte poznamenať, že k účinnosti odstúpenia žalobcu od Zmluvy došlo dňa 14.1.2013, kedy prejav o odstúpení od Zmluvy bol (podľa čl. VII. bodu 7. vety druhej Zmluvy) doručený aj žalovanému v 1. rade, pričom nasledujúcim

-X- XC/XX/XXXX

dňom začala žalovaným v 1. a 2. rade plynúť 7-dňová lehotá na úhradu celého dlhu v zmysle výzvy obsiahnutej v odstúpení od Zmluvy a teda táto uplynula dňom 21.1.2013. Keďže žalovaní v daný deň svoj záväzok nespĺnili, dňom 22.1.2013 sa s jeho úhradou dostali do omeškania. Od uvedeného dňa je žalobca oprávnený požadovať aj zaplatenie úroku z omeškania - nie už od 18.1.2013 ako uvádzal vo svojom podaní doručenom súdu 27.3.2013, a to vo výške zmluvne dohodnutej 7,70 % ročne (3 % nad dohodnutú úrokovú sadzbu - čo bolo v danom prípade pri stavebnom úvere 4,70 %), ktorá výška dohodnutého úroku z omeškania je v danom prípade v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 369 ods. 1 OBZ (nakolko neprevyšuje inak podľa predpisov občianskeho práva stanovený úrok z omeškania 8,75 % ročne - t.j. o 8 percentuálnych bodov viac ako výška základnej úrokovej sadzby ECB platná k prvému dňu omeškania žalovaných, t.j. k 22.1.2013). V rámci celej žalovanej istiny požadoval žalobca už kapitalizovaný úrok z omeškania za obdobie od 18.1.2013 do 31.1.2013 spolu vo výške 27,50 eur počítaný zo sumy 9.310,38 eur. Súd tu však vzhľadom na výšku súdom zistenej dlžnej sumy (8.774,73 eur) a skutočný čas omeškania žalovaných s úhradou dlhu v zmysle výzvy obsiahnutej v odstúpení od Zmluvy považuje za dôvodné priznať právo na zaplatenie úroku z omeškania v požadovanej sadzbe 7,70 % ročne až od 22.1.2013, a to iba zo sumy 8.774,73 eur.

V konaní nebolo preukázané, že by žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci, resp. žalovaný v 3. rade, ktorý prevzal voči žalobcovi ručiteľský záväzok vo vzťahu k jeho pohľadávke voči žalovaným v 1. a 2. rade, po podaní žaloby čo i len čiastočne splnili pohľadávku žalobcu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd uložil žalovaným v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.774,73 eur ako aj úrok z omeškania vo výške 7,70 % ročne z uvedenej sumy od 22.1.2013 do zaplatenia (napriek tomu, že časť úroku z omeškania žalobca požadoval už v kapitalizovanej výške, súd vyjadril tento nárok iba percentuálne, a to už od prvého dňa omeškania žalovaných, nakolko takéto vyjadrenie tohto nároku považuje za dostatočné bez potreby vyčíslovať konkrétnu výšku tohto úroku do 31.1.2013 pevnou sumou) a v prevyšujúcej časti podanú žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Žalobca bol v predmetnom konaní neúspešný v podstate iba v pomerne nepatrnej časti istiny a požadovaného úroku z omeškania, preto mu súd priznal plnú náhradu trov potrebných v tomto konaní na účelné uplatnenie práva proti žalovaným. Žalobcovi priznané trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 560,- eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

-XX- XC/XX/XXXX

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.